

2015/2112(INI)

10.9.2015

СТАНОВИЩЕ

на комисията по развитие

на вниманието на комисията по околна среда, обществено здраве и
безопасност на храните

относно „Към постигане в Париж на ново международно споразумение в
областта на климата“
(2015/2112(INI))

Докладчик по становище: Анна Заборска

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че последният доклад за оценка на Междуправителствената експертна група по изменението на климата (IPCC) представя доказателства, че затоплянето на климатичната система е безспорно и че човешките дейности са доминиращата причина за изменението на климата, което се наблюдава от средата на 20-ти век насам; подчертава, че изменението на климата представлява сериозна заплаха за развиващите се страни и е особено застрашаващо за най-слабо развитите страни (LDCs) и малките островни развиващи се страни (SIDS); подчертава, че емисиите на парникови газове (ПГ) на най-уязвимите държави са незначителни и че предвид на това тези страни не са отговорни за положението, пред което са изправени; призовава в Парижкото споразумение да бъде поставен силен акцент върху подкрепата на мерките за приспособяване и смекчаване на последиците в най-слабо развитите страни и малките островни развиващи се страни чрез трансфер на технологии и финанси, съсредоточаване върху изкореняването на бедността, намаляването на неравенството и устойчивостта;
2. подчертава, че изменението на климата ще бъде пречка за постигането на целите за устойчиво развитие (ЦУР) и че ако глобалното затопляне не бъде задържано под 2 °C, както беше договорено на Конференцията по изменението на климата в Копенхаген, това ще подкопае постигнатото в областта на развитието, като не се забравя, че затоплянето с 2 °C все пак ще доведе до значителни загуби и щети за околната среда и различните общности и рискува да засили съществуващата уязвимост и да доведе до ескалиране на хуманитарните кризи;
3. обръща внимание на неотдавнашния доклад на UNEP, озаглавен „Разликите по отношение на адаптирането“, в който се изчислява, че разходите за адаптиране към изменението на климата, само в Африка, дори като се вземат предвид международните усилия за поддържане на глобалното затопляне под 2 °C през този век, ще достигнат 50 милиарда щатски долара годишно до 2050 г.; счита, че дори ако бъдат осъществени всички мерки за икономически ефективна адаптация, ще бъдат налице „остатъчни“ вреди в случаите, в които приспособяването вече е невъзможно; потвърждава, че тези остатъчни щети ще удвоят разходите за адаптация през периода 2030-2050 г.;
4. посочва връзките между емисиите на ПГ, изменението на климата и аномалните метеорологични условия и честотата и сериозността на природните бедствия, деградацията на почвите, продоволствените кризи, все по-трудния достъп до питейна вода, мащабните миграционни потоци и конфликтите; отбелязва, че тези явления имат отрицателно отражение върху глобалните усилия за постигане на целите за устойчиво развитие и имат по-драматични последици за по-бедните и уязвими групи;
5. настоява, че е необходимо на 21-вата конференция на страните в Париж да се установи обща система за отчитане на емисиите на ПГ, за да се гарантира, че

изпълнението на националния принос на страните е прозрачно и измеримо;

6. подчертава, че за да бъдат намалени емисиите на парникови газове в развиващите се страни е необходимо да се въведат механизми, които повишават използването на възобновяеми енергийни източници и подобряват енергийната ефективност, както и използването на промишлени ресурси с нулев или нисък въглероден отпечатък;
7. подчертава крайната необходимост от засилен капацитет по отношение на превенцията, устойчивостта, намаляването на риска от природни бедствия и адаптирането към изменението на климата в развиващите се страни; призовава тези предизвикателства да се превърнат в първостепенен приоритет в контекста на политиките в областта на инфраструктурата, градското развитие, селското стопанство и инвестициите и настоятелно призовава да се разработят необходимите технологии за борба с изменението на климата;
8. отбелязва със загриженост, че 166 милиона души са били принудени да напуснат домовете си заради наводнения, бури, земетресения или други бедствия между 2008 и 2013 г.; обръща особено внимание на факта, че явления, свързани с климата, в някои части на Африка биха могли да допринесат за ескалация на кризата с бежанците в Средиземноморието; изразява съжаление относно факта, че статутът на „климатичен бежанец“ все още не е признат и оставя празнота в закона, която засяга жертви, които не могат да се ползват от статута на бежанец;
9. подчертава значението на засилването на усилията за възстановяване след природни бедствия и подчертава необходимостта да се създадат механизми, съизмерими със загубите и вредите, претърпени в резултат от изменението на климата и природните бедствия в развиващите се страни;
10. настоява, че усилията за справяне с изменението на климата в световен мащаб следва да се извършват съвместно от развитите и развиващите се страни, като вземат под внимание принципа на споделените, но диференцирани отговорности; подчертава, че ЕС трябва да увеличи усилията си за сключване на правно обвързващо международно споразумение с участието на възможно най-много страни — включително и тези с най-високи емисии — за да се гарантира увеличаването на усилията за смекчаване на въздействието от изменението на климата и приспособяването към него; счита, че новаторски източници като определянето на цена за въглеродните емисии от международния транспорт и разпределението на приходите от един данък върху финансовите сделки ще помогнат да се отговори на нарастващите финансови потребности за действия в областта на климата в световен мащаб;
11. призовава за концентрирани усилия срещу заграбването на земя чрез насърчаване на подходящи предпазни мерки за неговото предотвратяване, като се има предвид, че промяна в земеползването сама по себе си е отговорна за приблизително 20 % от емисиите на въглероден диоксид в световен мащаб всяка година и че неустойчивите земеделски практики допринасят за изменението на климата, застрашават продоволствената сигурност и замърсяват околната среда;
12. настоява, че увеличените усилия за справяне с изменението на климата в световен мащаб следва да се извършват съвместно от развитите и развиващите се страни в

съответствие с принципа на споделените, но диференцирани отговорности; подчертава, че тези усилия следва да не пренебрегват флуорсъдържащите парникови газове, тъй като тези газове играят ключова роля за изменението на климата в световен мащаб, както и че на Парижката конференция трябва да бъде постигнато едно правно обвързващо споразумение, приложимо за всички страни; подчертава необходимостта от осигуряване на подходящо, стабилно и предвидимо финансиране на борбата с изменението на климата и подходящ баланс между мерките за адаптиране и мерките за смекчаване на последиците;

13. подчертава, че за да се намалят емисиите на ПГ в развиващите се страни е необходимо да се въведат механизми, с които да се увеличи използването на алтернативни и по-ефективни енергийни източници; насърчава развиващите се страни да инвестират в дребномащабното, независимо и децентрализирано производство на енергия от възобновяеми източници; призовава за по-голяма подкрепа от страна на ЕС за такава производство и за енергийна ефективност, както и за устойчивото рибарство и селското стопанство, които се концентрират върху дребните селскостопански производители, разнообразяването на културите и екологичните практики в областта на селското и горското стопанство, включително помощ за обучение в селските общности; изразява убеденост, че действията във всички тези области могат да допринесат значително за смекчаване на последиците от изменението на климата и приспособяването към него, както и към намаляването на риска от бедствия;
14. потвърждава, че ефективното справяне с проблемите, свързани с климата, трябва да се превърне в стратегически приоритет на ЕС и на останалите участници на международната сцена, и че това изисква интегрирането на действията в областта на климата във всички съответни политики, както и стремеж към съгласуваност на политиките; счита, че е важно ЕС да насърчава развитие, характеризиращо се с ниски въглеродни емисии, във всички съответни области и сектори, и призовава ЕС да предложи устойчиви модели на производство и потребление, включително като посочи начина, по който ЕС планира да намали потреблението си и да раздели икономическата дейност и влошаването на състоянието на околната среда; призовава ЕС да поеме водеща роля на конференцията в Париж, като настоява за конкретни мерки за постигане на целта от 2 °C;
15. обръща внимание на ключовото значение на предоставянето на финансиране за борбата с изменението на климата в контекста на Парижкото споразумение; подновява призива си към ЕС и развитите страни да спазят колективния си ангажимент да предоставят допълнително финансиране във връзка с климата – от публични и частни двустранни и многостранни източници – в размер на 100 милиарда щатски долара до 2020 г.; посочва, че за да се отговори на изискването за допълнителност официалната помощ за развитие (ОПР) трябва да се увеличи поне на същото равнище като финансиране на борбата с изменението на климата; потвърждава ролята на частното финансиране в областта на изменението на климата, което обаче следва да не замества, а да допълва публичните финанси, и отбелязва необходимостта от прозрачно докладване и отчетност, както и от социални и екологични гаранции;
16. подкрепя използването на иновативни източници на финансиране във връзка с

изменението на климата, както и на механизми за търговия с емисии; призовава в Парижкото споразумение да бъде постигнат колективен ангажимент за постепенното спиране на субсидиите за изкопаеми горива, като то бъде съпроводено със съответни графици;

17. призовава ЕС и развитите страни да увеличат финансирането си за смекчаване, адаптиране, разработване и трансфер на технологии и изграждане на капацитет в развиващите се страни; подновява призива си към ЕС и развитите страни да спазят колективния си ангажимент да предоставят ново и допълнително финансиране във връзка с климата – от публични и частни двустранни и многостранни източници – в размер на 100 милиарда щатски долара до 2020 г.; за тази цел, призовава ЕС да увеличи финансовата подкрепа за действия в областта на климата в развиващите се страни, като използва нови източници на финансиране, като например приходите от търгове по схемата за търговия с емисии (СТЕ) и данъка върху финансовите сделки, както и чрез налози върху емисиите от изкопаеми горива, произтичащи от международното въздухоплаване и морския транспорт; подчертава, че е необходимо отделно счетоводство за финансиране на борбата с изменението на климата, с цел проследяване на допълняемостта на задълженията за финансиране; подчертава също така, че националната ангажираност и интегрирането на целите, свързани с изменението на климата, в националните стратегии за развитие, са от ключово значение за ефективното използване на финансирането на борбата с изменението на климата, което да е обвързано с енергийната ефективност и с използването на енергия от възобновяеми източници; настоятелно призовава ЕС да обезпечи необходимите средства, за да играе водеща роля в този контекст;
18. подкрепя глобална цел за финансиране във връзка със смекчаване на последиците и адаптация, основана на национални регионални планове за приспособяване, за да се подпомогне преодоляването на различията по отношение на ефективността и да се осигури стратегия за намаляване на риска от бедствия, както се посочва в рамката от Сендай за намаляване на риска от бедствия;
19. подчертава, че в съответствие с принципа на съгласуваност на политиките за развитие, публичните стимули за производството на биогорива от селскостопански култури (като задължителната цел на ЕС за 10%-ов дял на възобновяемите източници на енергия в транспорта или субсидиите) трябва да бъдат премахнати, тъй като подобни мерки биха могли да действат като стимули за обезлесяване, което вече е отговорно за 20 % от емисиите на парникови газове, други промени в земеползването и заграбването на земи, като същевременно засяга правото на прехрана в трети държави;
20. счита, че е важно да се гарантира, че Зеленият фонд за климата (GCF) действа като институция, която да поставя на първо място нуждите на хората, засегнати от промените на климата, в развиващите се страни, като действа единствено в интерес на обществото и сътрудничи с частни дружества и инвеститори само доколкото те могат да гарантират спазването на високи екологични, социални и свързани с правата на човека стандарти, въвежда солидни и прозрачни процеси и забранява сътрудничеството с участници от частния сектор, участващи в изпирането на пари, укриването и избягване на данъци, измами и корупция;

21. призовава големите развити икономики да използват своята съществуваща модерна инфраструктура за насърчаване, повишаване и развитие на устойчив растеж и да се ангажират с подкрепа за развиващите се страни в изграждането на свой собствен капацитет, така че да спомогнат за осигуряването на бъдещ икономически растеж във всички части на света без допълнителни разходи за околната среда;
22. подчертава значението на ролята, която общността за развитие, Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и Комитета за подпомагане на развитието (КПР) към ОИСР следва да играят, работейки в тясно сътрудничество със заинтересованите страни и съответни организации, за да се направи оценка и да се ограничат най-лошите последици за човека от изменението на климата, които се очаква да бъдат предизвикателство дори и под равнище на затопляне от 2 °С;
23. признава и предлага действия за преодоляване на последиците от селскостопански източници и свързаните с тях храни с високо съдържание на парникови газове, като например емисиите на метан и азотен оксид; призовава също така за предприемане на действия по отношение на обезлесяването, произтичащо от промени в земеползването за фуражни и пасищни нужди, с цел избягване на емисиите, свързани с пазарите на хранителни източници; призовава за действия за повишаване на осведомеността относно въздействието върху климата на методите за производство на храни с голямо въздействие и за подпомагане на предприятията и гражданите да променят своето поведение; изисква допълнителните мерки, включително действията за намаляване на разхищаването на храни, да бъдат включени в националните планове за смекчаване на последиците, особено в държавите с по-високи от средните нива на потребление.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.9.2015
Резултат от окончателното гласуване	+: 19 -: 0 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Doru-Claudian Frunzuličă, Charles Goerens, Maria Heubuch, Stelios Kouloglou, Linda McAvan, Norbert Neuser, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Rainer Wieland, Anna Záborská
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Seb Dance, Brian Hayes
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Soledad Cabezón Ruiz, Constance Le Grip, Ivana Maletić, Jutta Steinruck, Axel Voss